

Haarder. Der vil man høre tidligere forsvarschef, generalløjtnant Kjeld Hillingsø, fortælle om, at man havde planlagt en massiv førstebrug af atomvåben mod Danmark i en tidlig fase af et overraskelsesangreb, kort efter at der ville ske et krigsudbrud.

Jeg synes, det er rystende. Jeg synes, det er rystende læsning, som hr. Keld Albrechtsen helt sikkert under den kolde krig ville have sagt var det pure opspind. Men det var sandheden.

Til hr. Søren Søndergaard om Rumænien: Ja, vi kan da i Venstre ikke gøre for, at der er nogle naive socialdemokrater, som har givet en elefantorden. Det kan vi da ikke gøre for. Indstillingen kommer vel ikke kun fra kongehuset, men også herindefra.

Sydafrika, Grækenland nævner hr. Søren Søndergaard. Var det nogle fjender, vi havde? Var det det? Se, vi havde nemlig nogle fjender, og det var Sovjetunionen, det var Warszawapagten. Det var vores fjender. Og det er det, der gør forskellen. Forskellen er, hvem man arbejdede for, hvem man var så naiv at fremstille de her budskaber for. Det er forskellen.

Jo, vi kan da godt undersøge PET, men det, der først og fremmest er interessant, er at undersøge venstrefløjens aktiviteter under den kolde krig. Jeg har da ikke noget imod, hvis der skulle være noget, PET har gjort forkert, at få det frem i lyset. Men det, der jo er den rigtige mission, er, at man vil flytte lyset fra venstrefløjen og over på politiet og forsvaret og mistænkeliggøre dem – dem, som stod fast omkring dansk sikkerhed. Det er det, der er problemet, sagt til hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var et meget fint citat, hr. Jens Hald Madsen havde før, om, hvad konsekvensen var af et krigsudbrud. Hvis der udbrød krig mellem USA og Sovjetunionen, ville det naturligvis straks udløse bl.a. atomangreb mod Danmark.

Det har jeg selv skrevet om. Det har jeg selv tegnet kort over, som jeg har udgivet i bogform, og skrevet om, hvad konsekvensen ville være af en atomkrig for Aalborg by, når man ville ramme flyvestationen i Aalborg bevæbnet med amerikanske jægere. Det var ikke holdt skjult for nogen. Det indgik i hele vores agitation for at sørge for, at der blev en atomvåbenfri zone, og for at sørge for, at man skulle undgå atomvåben, forbyde atomvåben. Det var vores position.

Må jeg så spørge hr. Jens Hald Madsen: Kan vi ikke blive enige om, at når der er en kold krig, er der mindst to parter, ellers er der ingen krig? Og var det kun den ene part, der begik fejl?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Jens Hald Madsen mente, at jeg ville have bestridt generalens udtalelser om, at der ville blive anvendt atomvåben. Tværtimod, sagt til hr. Jens Hald Madsen, var det nøjagtig, som også hr. Frank Aaen nævnte det, hvad vi gjorde opmærksom på at der ville ske.

Samtidig gjorde vi opmærksom på, at USA havde nøjagtig de samme planer om angreb mod øst, den såkaldte AirLandBattle-doktrin – hvis vi skal ned i de tekniske detaljer, og dem kender hr. Jens Hald Madsen sandsynligvis utrolig lidt til – som gik ud på hurtig første brug af atomvåben for at smadre den sovjetiske hær. Sådan havde begge supermagter deres angrebsplaner.

Vi var modstandere af atomvåbnene, hvad enten de var opstillet i Tyskland af USA, eller de var opstillet af Sovjetunionen med mål i sigte mod vest. Vi var imod atomvåben. Vi mente ikke, der var gode atomvåben og dårlige atomvåben, sådan som hr. Jens Hald Madsen mente det.

Men hvor var hr. Jens Hald Madsen henne på det tidspunkt? Hvad gjorde han imod disse atomvåben? Ingenting. Ingenting overhovedet. Jamen det er kendsgerningen.

Så jeg vil gerne have undersøgelser af det her helt til bunds, så vi kan få frem i lyset, hvem det var, der kæmpede imod truslen om atomkrig og atombomber, der skulle ramme Danmark, og hvem der ikke tog det problem højtideligt.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Jens Hald Madsen: Meget vil vi have siddende på os, men betegnelsen naive socialdemokrater i relation til den kolde krig og uddelingen af ordener til rumænske diktatorer og andre køber vi ikke.

Var der nogen, der i koldkrigsperioden fra forening til forening, fra hus til hus, fra lejerforeninger og faglige organisationer, arbejdspladser osv. bekæmpede yderligtgående tendenser, hvad enten det var yderligtgående fra højre eller yderligtgående fra venstre, så var det socialdemokrater.